

Jazzbladet

3/2011 årgång 33

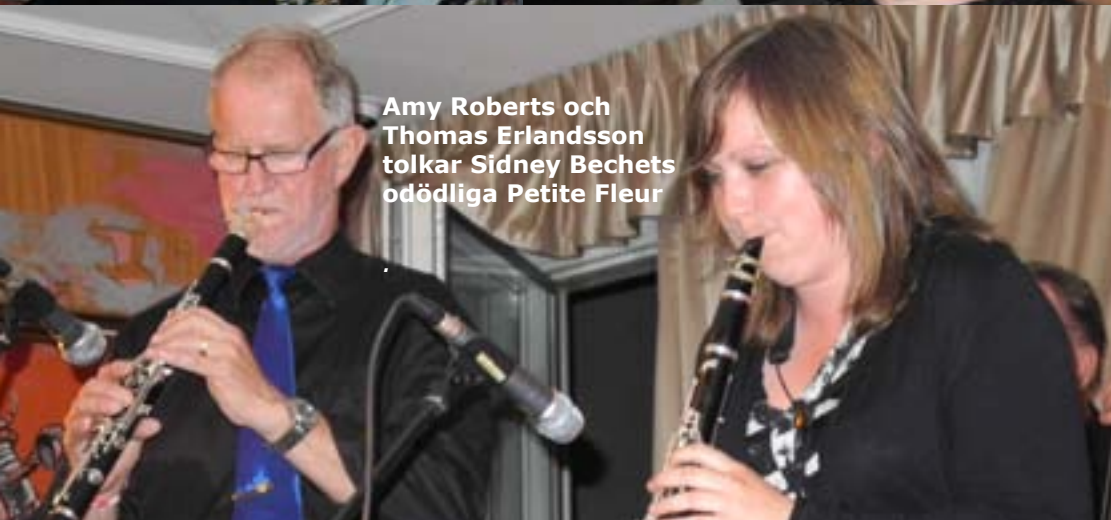
**I väntan på Scott Hamilton
och Jesper Thilo...**

Foto: Ingrid Warnold

The Big Boss
himself!

Anna-My tolkar
Billie Holiday
tillsammans med
Instant Swing...

Amy Roberts och
Thomas Erlandsson
tolkar Sidney Bechets
odödliga Petite Fleur

Vintage Jazz Big Band -
en institution i Göteborgs musikliv

Jazzbladet

REDAKTÖRENS SPALT

Organ för Föreningen Classic Jazz Göteborg

Redaktör och ansv utg:
Bosse Alftenius
Hovås Enebacke 7
436 58 Hovås

I redaktionen:
Ingemar Wågerman
Hans Westerström

e-post:
**jazzbladet@
classicjazzgoteborg.se**

web:
www.classicjazzgoteborg.se

Du är välkommen med bidrag till
Jazzbladet! Material (helst i elek-
tronisk form) bör vara red. till-
handa före 111125

BLI MEDLEM, STÖD VÅR MUSIK!

Årsavgift:
Senior: 200:-
Junior (under 30 år) 30:-
Pg **91 60 23 - 5**
Classic Jazz Göteborg

**Ange namn, adress, tel, epost
och om du spelar något instru-
ment!**

Så är man då lyckligen ilandkom-
men efter tisdagens högsjöseg-
lats med m/s Poseidon till det
fjärran Surte! En mycket trevlig
resa - det spelade ingen roll att
vädergudarna ballat ur även i år.
Festligt, folkligt och fullspikat,
och deltagarna kunde njuta av
såväl många som stora räkör
med tillbehör.
Den musikaliska spisen var varie-
rad: allt från George Lewis till
Billie Holiday. Ett bra exempel
på den bredd som våra musiker
besitter.

Som många redan vet har vår
förening haft ett omfattande
sommarmprogram - uppskattat
både av medlemmar och det
stora antal "jazzhedningar" som
mer eller mindre oförskyllt drab-
bats av vår musik. Resultatet har
blivit ett icke föraktligt antal nya
medlemmar!

Sommartid är ju festivaltid. Inne
i tidningen har vi naturligtvis rap-
porter från den nyligen timade
Göteborgsfestivalen, men också
en ögonvitnesskildring från
Askersund signerad Ola Pålsson,
känd trumpetare i Kustbandet m
m och en underfundig skribent.
Rekommenderas!

Om det varit en späckad jazz-
sommars, så blir hösten inte
mindre innehållsrik. du hittar en

sammanfattning på mittuppslaget om kommande aktiviteter. Till denna digra lista hoppas vi kunna lägga ett antal jazzkryssningar till Kiel! Mer om detta framöver.

Vi har också glädjen att meddela att Föreningen Classic Jazz kommer att stå som värd för 2012 års jazztävling. Vi var många som sörjde när vi var tvungna att ställa in årets jazztävling. Som tidigare kommer grundomgångar och regionfinal att äga rum på Nefertiti, medan det i skrivande stund inte är klart med formerna för riksfinalen.

Datum blir som följer:

Grundomgångar 5.2, 12.2, 19.2
Regionfinal 11.3
Riksfinal 25.3

Vi kommer att inom kort lägga ut information, tävlingsbestämmelser och anmälningsblankett på hemsidan. Notera att det inte bara är föreningens etablerade band som är välkomna - fältet är fritt för alla. Nya konstellationer är särskilt välkomna!

Bosse Alftenius

"I may be old in years, but I still know how to stomp'em"

Bunk Johnson 1889 - 1949

ÅTERBLICKEN – Bert Slättung presenterar glimtar ur Jazzbladet för

5 år sedan

Vi spelar new-orleanslåtar i alla dess former. I många avseenden är musiken präglad av att två av medlemmarna har växt upp med punk och rockmusik, medan Lasse [Collin] står för den musikaliska traditionen. På det hela taget tycker vi att det låter vilt och ursprungligt och svänger bra då vi spelar. Ett tecken på detta var en spelning på dagiset Solöga där åhörarna redan vid första takterna på "Come to the Mardi Gras" frenetiskt började hoppa upp och ned av pur livsglädje och där "Sjörövar-Fabbe" med pressade trumvirvlar resulterade i spontan dans med bar överkropp. Själva tycker vi det är ett kul sätt att sprida vår musikform till det uppväxande släktet.

(Mathias Gustavsson om bandet Södra Skärgårdens Jazzpirater under rubriken "Med skottkärra i skärgården")

10 år sedan

Bix Beiderbecke är utan tvekan en storhet i sin hemstad Davenport, kanske i än högre grad än under sin levnad. "Bix lives" var en devis man såg överallt, och det verkar stämma. Under de dagar vi var där anordnades till exempel, förutom jazzfestivalen, en Bix-Fest och ett Bix-Race, jippon helt i stil med vårt eget Göteborgskalaset respektive

Göteborgsvarvet. Inte så dåligt att en jazzmusiker fått ge namn åt ett idrottsevenemang. Man har kanske inte hört talas om att Bix själv var den som var ute och joggade för att bättra på sin fysik, men faktum är att han var en mycket duktig tennisspelare som bl a blev distriktsmästare i Quad Cities-området! (Sture Svarén under rubriken "Peoria Jazzband hyllade Bix på 7:e turnén")

15 år sedan

Så här skriver Alyn Shipton (The Times 28/8 -96): "One notable trend among many bands at Bude was the timidity of their rhythm playing, with few emulating the driving drummers of the best American bands. One honourable exception was Sweden's Max Lager's New Orleans Stompers, whose uninhibited playing captured the carefree spirit of Preservation Hall in its heyday. The Swedes did not set about copying individual musicians but played swinging, relaxed jazz by being themselves within an overall style." Klart att vi blir stolta över ett sådant omnämmande! (Ulf Albrektsson under rubriken "The Times skriver om Max Lagers Stompers")

20 år sedan

Tidigt i våras gjorde Mysto's Hot Lips en turné under nio dagar i England. Inte mindre än åtta konserter avverkades under den 300 mil långa resan. Från kust till kust. Från Wales i norr till Gosport i söder. Och överallt fanns det en

fullständigt fantastisk publik. ... Vi gjorde tydligen bra ifrån oss och fick mycket fina recensioner i de lokala tidningarna. Bl a ansågs att vi var den bästa exponenten för brittisk tradjazz i England just nu! Det är ju så man smäller av! ... En av spelningarna var i den lilla staden Gosport på sydkusten. Och vem dyker upp om inte trumpetaren och sångaren Nat Gonella. Denne legendariske man hade veckan före vårt besök fyllt 83 bast. Men jag försäkrar - han var still going strong. ... En höjdare blev det ju förstås när den gamle mannen hoppade in i Mysto's Hot Lips och sjöng bl a St James Infirmary på sitt oefterhärmliga sätt. Stora ovationer förstås. Det är tydligen inte varje dag man lyckas lura upp honom på en estrad numera. (Lennart "Mysto" Werdell under rubriken "Och då sa jag till Nat Gonella...")

25 år sedan

Lars Gullin skrev melodin. / Den kan passa bra ida' när vi nu vill hylla vår vän. / Halvt sekel han firar - än sen?! Lasse Elf i 50 år har brusat / och med sin musik oss tjusat. På tenor, alt, klarinett / spelar han ej bara rätt. Han ger oss en känsla av liv / svår att beskriva; fortsatt att liva /upp våra sinnen, Du Lasse!

Östergötland hört Dig först / Sen till Götet stod din törst. Elf-flödet så innehållsrikt / lyriskt och drömmande likt. **forts**

Med en ton som är så fylligt vacker / svängigt hot gör du attacker. Var du spelar – ingen roll / Överallt har Du Din boll:

Krog, dagis och jazzhus och båt, / även i kyrka; Det är din styrka. / Tack för musiken, Du Lasse!

(HYLLNING TILL LASSE av Anders Winald. Melodi: Danny's dream av Lars Gullin, utdrag ur artikeln "Lasse Elf 50 år" av Tommy Nilsson)

30 år sedan

TRUMPETARE SÖKER BAND

Trumpetare söker speltillfällen. Allt mellan korta vik. och fast plats. Spelar allt inom dixielandgenren.

Hans "Cooling" Carling 031-188012

OCCASION! Rolf Sundbys instrument till salu!

Kornett Conn 34A Serial 40
311326

Flygelhorn Getzen Eterna Serial
P00580

Trumpet Conn Connstellation 90-tal
Serial GH520829

Trumpet Conn Connstellation 70-ta
Serial 42 416092

Säljes till högstbjudande,
kontakt Lars-Olof "Sluggo"
Eriksson 0709-931433
eller sluggo@storknet.nu

FCJG:s styrelse

Ordförande:

Lennart Werdell
0730-399111

Vice ordförande:

Johnny Korner
0707-488073

Sekreterare:

Jan Steneby
0708-466770

Kassör:

Sverker Olsson
0702-241470

Ledamöter:

Bosse Alftenius
0708-881623

Margo Smulders
0709-948025

Hans Westerström
0705-938443

Per Ekander
031-7271808

Classic Jazz på de sju haven - åtminstone nästan!

Har du under din joggingtur längs kajerna i Göteborg tyckt dig höra medryckande toner över vattnet trots att solen knappt nått över kajkanten? Tro inte att det bara är blodet som susar - det är *Föreningen Classic Jazz* som förser anländande kryssningsfartyg med JAZZ! Morgonpigga musiker (det rör sig alltså om spelningar mellan 07.00-09.00) från våra medlemsband ställer för 3:e året i rad upp med god jazz i ottan för ca 20 fartyg från olika rederier.

En del anlop kräver, enligt beställaren, "lite extra pompa och ståt". De som då bär ansvaret putsar mustaschen och likaså det gyllene mässingsinstrumentet lite extra. Morgonpigga, flexibel och försedd med god framförhållning är det som gäller. Logistiken är inte alltid lika lita på beroende på ändringar i väderleken. Vissa spelningar kan ställas in med kort varsel då stormen slår till - så skedde med vår

första spelning i år då orkanen fick jazza runt ensam på Nordsjön. Denna säsong spelar vi, förutom 3 spelningar i Frihamnen, på Arendalskajen, granne med Volvo Museum. Vi får där tillgång till ett stort tält som kan vara skönt att krypa in i när det regnar. Två vinterspelningar har vi i år. Det kräver varmblodiga lirare med tomteluva och varm glögg i fodralet.

Hittills - och får vi hoppas även i fortsättningen - är Jazz på kajen mycket uppskattat av både Göteborgs hamn som arrangör och framför allt av rederierna och av de besökare som går i land för att turista i vår stad.

Lycka till med årets spelningar ni alla som anmält er till denna säsong!
önskar

**Margo Smulders, föreningens
arrangör av Jazz på kajen**

Down By the Riverside - kompletteringar

SÖDERLINGSKA
UNGDOMSKLUBBEN
I Jazzbladet nr 1/2011 berättade jag om denna klubb. Tyvärr kom inte bilderna med! Ovan ser du hur tecknaren uppfattade tmedlemmarna i bandet

STONEHOUSE JAZZ CLUB startades av Harald Alvers och Urban Preusler 1958 och var i verksamhet ungefär ett år. Harald har skickat mig en mängd originalhandlingar, bl.a.ett reklamlblad som beskriver klubben så här:
"Stonehouse Club, Norra Hamngatan 36, har som vanligt dans om söndag. (---) Samstämmiga röster har höjts för att vi har den snyggaste klubblokalen i stan med den trevligaste baren och de festligaste inslagen." Hot Babies och Revival Band var två av orkestrarna. Det förekom även modernare jazz med bl.a. Karl Axel Källners trio.

Av medlemsförteckningen framgår att klubben hade c:a 300 medlemmar, bland dessa många kända namn – flera är fortfarande aktiva som musiker.

HILLWAY STOMPERS från Trollhättan bildades 1992. Under några år spelade Hans-Jörgen Nyborg trumpet i bandet. 2010 hade man följande sättning: Pelle Gustavsson trumpet, Yngve Karlsson trombon, Bengt Arvidsson klarinett och saxofon, Hans-Olof Svensson piano, Kurt Björk banjo och gitarr, Peter Bäckander bas, Jan-Ove Lundgren trummor och Stina-Britt Björk sång.

Fler kompletteringar mottas med tacksamhet till jazzhistoria@gmail.com eller per post till Ingemar Wågerman, Klova Backe 5, 475 42 HÖNÖ.

Jazzhistoria

På webbsidan www.jazzhistoria.se kommer arbetet med min planerade bok om jazz och religion att redovisas (arbetsnamn "Jazz at Vespers – Jazz i kyrkan. Jazz och religion – en översikt").Troligen kommer jag att publicera boken på egen hand på samma sätt som med göteborgsboken "Down By the Riverside". Återkommer med detaljer om förhandsbokning mm. Detta är den första samlade översikten över det här ämnet.

Följande kapitel är planerade:

- **Religiös musik – en av jazzens rötter:** Spirituals, Gospel. Blues och Spirituals / Gospel - en omöjlig kombination? Religiös musik i New Orleans, Brassband, begravningsmusik, Inflytande från andra religioner m.m.
- **Religiöst / moraliskt motstånd mot jazz, rock m.m.** En skrämmande (och roande) beskrivning av hur jazzen tagits emot.
- **Jazz i kyrkan** före 1953 (bl.a. fantastiska inspelningar från svarta kyrkor under 1920-30-talet med jazzinslag!)
- **Bunk Johnson, George Lewis och New Orleans Revival.** En historik.

- **Jazz at Vespers** – en beskrivning av gudstjänsterna i Holy Trinity Church, Oxford, Ohio, 1953-54 med detaljerad diskografi m.m.
- **George Lewis och Bunk Johnsons övriga religiösa texter**
- **Religiösa texter till profana melodier**
- **Harmoniska och andra likheter** mellan religiösa melodier och jazz
- **Religiösa melodier som spelats in av traditionella jazzband** med uppgifter om kompositörer, historik m.m.
- **Litteraturförteckning**

På webbsidan kommer också kompletteringar och rättelser till "Down by the Riverside" att publiceras. Dessutom planerar jag att bl.a. lägga in en biografi / bibliografi / diskografi om Alton Purnell på denna sida.

Ingemar Wågerman
jazzhistoria@gmail.com
031-96 53 38

Leifs skivtips

När det regnar eller är för blött att klippa gräs eller gå ut i skogen och plocka svamp så kan det vara skönt att lyssna på lite trevlig jazzmusik i olika former, beroende på humör. Detta skivtips kommer att innehålla allt från pianotrio, småband till storband.

Jag vill börja med trumpetaren Miles Davis (1926-91) och några fina inspelningar från 1953-54. På baksidan av skivomslaget (CD) kan man läsa att kritikerna sov men inte musikanterna. Denna skiva gavs ut innan Miles' "comeback" 1955. CD:n heter "Blue Haze" på CD-märket Original Jazz Classics, OJCCD -093-2.

Nästa CD är en härlig storbandsinspelning med vibrafonisten Terry Gibbs (1924-) från 1959 med massor av kända västkustmusiker. CD:n heter "Terry Gibbs' Dream Band, Flying Home, Volume 3". Jag hoppas kunna hitta volym 1 och 2 också. Skivmärke Contemporary, CCD-7654-2.

Äntligen har det kommit en ny CD med pianisten Lars Jansson (1951-) och hans trio. Jag vet inte om GP har ignorerat en jazzrecension som vanligt, jag kanske kan ha missat det när jag varit bortrest. Enligt min åsikt är denna CD från 2010 bland det bästa Lars Jansson spelat in. CD:n heter "What's New", Prophone.

10 år (1935-45) med Jimmie Lunceford (1902-47) kan man höra på Quadromania-albumet "Jimmie Lunceford, Life is fine". Inspelningarna är som vanligt uppdelade på fyra CD. Skivmärke Membran, 222456-444/A-D.

I detta sammanhang kan nästa CD vara mycket passande. Sy Oliver (1910-88) var en av de största swingarrangörerna tillsammans med Ellington och Carter. Denna storbands-CD med musik från 1949-52 innehåller mycket Lunceford-liknande arrangemang. CD:n heter "Sycoloswing", Ocium, SGAE, D.L. B-13170-2002.

Nästa CD är en hyllning till Frank Sinatra från 1959. Hyllningen utförs av pianisten Oscar Peterson (1925-2002) trio genom att flera av Sinatras mest kända inspelningar tolkas av trion. CD:n heter "A Jazz Portrait of Frank Sinatra by The Oscar Peterson Trio". Verve V6-8334.

Ytterligare ett Quadromania-album. Denna gång med den märklige klarinettisten Pee Wee Russell (1906-69). De fyra CD-skivorna omfattar perioden 1932-63. CD-skivorna heter "Pee Wee Russell, Weary Blues", Membran, 222475-444/A-D.

Vinnarna i årets Jazztävling, Swing Brothers från Göteborg, firar i år femårsjubileum. Redan i slutet av 2008 och i början av 2009 spelade de in CD:n "Swing Brothers, Swing!", SBM 11-01.

This I Dig - ny utmärkt CD med Olof Skoog Kvartett!

Nästa CD är nog det stora fyndet denna gång. Pianisten Claude Thornhill (1909-65) ledde ett av de ovanligaste storbanden ("swing and sweet") i början av 1940-talet. 1941-42 spelades skivan "Snowfall" in på märket Past Perfect, 204354-203.

1957 återförenades en del gamla Ellington-musiker bl.a. trumpetaren Cootie Williams (1911-85) och kornettisten Rex Stewart (1907-67). De spelade in skivan "The Big Challenge" innehållande en del populära Ellingtonlåtar men även en hel del annat. CD-märke Fresh Sound, FSR-CD77.

En sextettplatta med det gamla trogna trombonparet Kai Winding (1922-83) och J.J. Johnson (1924-2001) får avsluta skivtipset för denna gång. Inspelningen är från 1955 och heter bara "Kai Winding + J.J. Johnson", Bethlehem BET 6026-2.

Leif Wockatz

Olof Skoog kvartett har kommit ut med en CD "This I Dig", inspelad så sent som i juni 2011. Det är verkligen en trevlig bekantskap som jag varmt rekommenderar.

Kvartetten består av Olof Skoog på tenorsax och klarinett, Matti Ollikainen på piano, Samuel Olsson på bas och Michael Edlund på trummor.

Fyra individuellt skickliga musiker som är en väl sammansvetsad kvartett. Av de noga utvalda nio melodierna på skivan har fyra komponerats av Olof Skoog.

Mitt första intryck av skivan är de varierade tempona och spelstilarna från låt till låt. Ibland lite anknytning till Dexter Gordon och Sonny Rollins, ibland till John Coltrane, särskilt den senare i "Soul Eyes" och det är ju inte negativt, snarare tvärtom.

Ni kommer att gilla denna CD!

Leif Wockatz
P.S. Även Pia tyckte om skivan - särskilt "Tango Principiantes"!

BERÖMVÄRD ÅTERUTGIVNING AV SONYA HEDENBRATTS TIDIGA INSPELNINGAR

I mars i år skulle Göteborgs "First Lady of Jazz" Sonya Hedenbratt ha fyllt 80, men hon blev bara 70. Hon debuterade som 17-åring på dansstället Kungshall med sin bror Östen vid pianot och slog igenom på allvar 1951 och fick börja göra skivinspelningar, treminuters stenkakor förstås. Under i stort sett hela 50-talet försökte hon leva på sin jazzsång men ett olycksaligt kontrakt gav henne bara en bråkdel av de intäkter hon skulle ha fått och för att försörja sig tvingades hon harva med dansspelningar där det var schlagers som gällde. 1958 tröttnade hon, bröt kontraktet och var beredd att sluta sjunga.

En bit in på 60-talet vände dock lyckan i och med att hon fick stora framgångar i buskisbranschen tillsammans med Sten Åke Cederhök och Rulle Lövgren och något senare med Hasse & Tage. Hennes stora succéer som revyartist har kanske skymt bort det faktum att hon var en mycket fin jazzsångerska, och det har inte heller funnits särskilt mycket av hennes tidiga jazzsång tillgängligt på skiva.

Det lilla skivbolaget Vax Records i Vaxholm har nu gjort en berömvärd insats genom att samla och återutge 20 av hennes tidigaste jazzinspelningar från åren 1951-1956, där hon sjunger, genomgående på engelska, tillsammans med legendarer som Jan Johansson, Arne Domnérus, Lars Gullin, Roffe Ericson, Erik Norström, Hacke Björkstén och Bengt Hallberg. Hon backas upp av smågrupper ledda av Gunnar Johnson, Nils-Bertil Dahlander, Simon Brehm, Gunnar Svensson och Kenneth Fagerlund samt av storband och mindre grupper ledda av Malte Johnson.

Som bonus får man också en CD där Sonya sjunger, på svenska, 10 mera schlagerbetonade melodier med titlar som Zing en liten zong och Aba daba... Förutom Johnson och Fagerlund återfinns här även Putte Wickman och Gunnar Lundén-Welden bland orkesterledarna. På ett av spåren kan Gunnar "Siljabloo" Nilssons sångkonst avlyssnas. - CD-mappen innehåller också ett häfte med kort biografi, noggranna orkesteruppgifter och en del unika bilder.

På bägge skivorna kan man njuta av Sonyas varma, lite hessa och mycket personliga röst och hennes känsla för timing och frasering som verkar ha varit medfödd. När man hörde henne på senare år, slogs man ibland av hur lite hon ändrade i framförandet, hur lika hon sjöng vissa låtar från gång till gång; hon verkade ha hittat sin stil tidigt och höll fast vid den.

Skivornas innehåll:

CD 1031 1. I can't give you anything but love 2. He's funny that way 3. The nearness of you 4. All of me 5. I only have eyes for you 6. Stranger in paradise 7. S:t Louis blues 8. Cry me a river 9. Somebody loves me 10. Tenderly 11. Wonder why 12. Lullaby of Broadway 13. Destination moon 14. Dedicated to you 15. Perdido 16. Mister and Mississippi 17. What is this thing called love 18. Stormy weather 19. Boogies blues 20. Alexander 's ragtime band

BONUS CD 10321. Kärlekens gåta (Love me or leave me) 2. Ta mej i famn (Take me away) 3. Jag blir kär för lätt (I Fall In Love Too Easily) 4. Lyckans tårar 5. För sent 6. Om du är min hjärtevän (Did You Know You Stole My Heart) 7. Om du trår mot en vår 8. Zing en liten zong 9. Botch a me (Ba-Ba Baciama Piccina) 10. Aba daba (Aba daba honeymoon).

Dubbel-CD:n finns hos skivhandlarna men kan också beställas direkt från skivbolaget. Den kostar då 199:- inkl porto. Beställ enklast genom att skicka ett mejl till lasse.zackrisson@telia.com med uppgift om vad beställningen avser och namn, postadress och telefonnummer .

Vax Records har adress Rådhusgatan 14, 185 31 Vaxholm, och tfn 08 54130875, 070 3150903.

Hemsida finns med adress www.vaxrecords.nu

Bert Slättung

CLASSIC JAZZ GÖTEBORG HÖSTEN 2011

Datum	Tid	Plats	Band
On 14.9	Se Stena	Stena Danmark	Sir Bourbon Dixieland Band
-"-	19 - 22	Kapellet	Peoria Jazzband
On 21.9	19 - 22	Kapellet	Swingsexan med Lisbeth
On 28.9	19 - 22	Kapellet	Dixieland Red-necks
To 29.9	19 - 22	S/S Marieholm	Max Lagers New Orleans Stompers
On 05.10	19 - 22	Kapellet	Tina Rahm Quintet
On 12.10	Se Stena	Stena Danmark	Gothenburg Swing Society
-"-	19 - 22	Kapellet	Foggy Bottom Classic Jazzband
To 13.10	19 - 22	S/S Marieholm	Papa Piders Jazz Band
On 19.10	19 - 22	Kapellet	Swingx
On 26.10	19 - 22	Kapellet	Red Wing Band
On 02.11	19 - 22	Kapellet	The Novelty Band
To 03.11	19 - 22	S/S Marieholm	Skoogz
On 09.11	19 - 22	Kapellet	Gothenburg Swing Society
On 16.11	Se Stena	Stena Danmark	Swingsexan med Lisbeth
-"-	19 - 22	Kapellet	Soft & Swing Sextett
To 17.11	19 - 22	S/S Marieholm	The Board Band
On 23.11	19 - 22	Kapellet	Swing Brothers
On 30.11	19 - 22	Kapellet	Happy Jazzband

Datum	Tid	Plats	Band
To 01.12	19 - 22	S/S Marieholm	Swing Brothers, höstfinal
On 07.12	19 - 22	Kapellet	Papa Piders Jazz Band
On 14.12	Se Stena	Stena Danmark	Peoria Jazzband
-"-	19 - 22	Kapellet	Sir Bourbon Dixieland Band
On 21.12	19 - 22	Kapellet	Sweet Six

DAGS ATT BETALA MEDLEMSAVGIFT FÖR 2012!!

Betala med bifogat inbetalningskort eller via Internet - glöm inte att ange ditt namn!

På begäran: aktuell bandlista!

Beckes Kvartett

Becke Hinnerson
031-417943

Bengt Söderberg Sextett

Bengt Söderberg
0522-18716

Dixieland Rednecks

Jan Steneby
031-914806

Fader Bergs New Orleans Band

Bengt Kalin
0301-21168

Foggy Bottom Classic Jazz Band

Anders Linde
031-131864

Gothenburg Swing Society

Erling Engström
0302-14534

Hallelujazz

Jan G Nilsson
033-105689

Happy Jazz Band

Roger Malmstedt
0304-661972

Instant Swing

Ole Jörgensen
031-911345

Jazz Pirates

Lasse Collin
031-972169

Leopold Jazz Band

Lennart Haajanen
0735-514549

Lövskoogs

Lars Elf
0300-28138

Margo et Trois

Margo Smulders
0709-948025

Max Lagers N O Stompers

Anders Ekström
0731-019590

Mysto's Hot Lips

Olle Wassén
031-821498

Papa Piders Jazz Band

Bo Lindgren
0707-273840

Peoria Jazzband

Sture Svarén
0302-10952

Red Wing Band

Hans Zakrisson
0322-13307

Riverside Jazz Band

Bertil Hanson
031-401275

Seaside Jazz Band

Christer Svensson
031-931520

Second Line Jazzband

Olof Skoog
031-162698

Sir Bourbon Dixieland Band

Stig Nilsson
031-910927

Skoogz

Hans Skoog
0300-38191

SmokeRings Five

Lennart Johansson
031-917615

Soft & Swing Sextett

Rein Rooseniit
031 - 820734

Sôr Ossbonn 's

Thomas G-son Johansson
031-933197

Spirit of New Orleans

Göran Cronsten
0709-625154

Stolbandet

Dag Söderberg
031-471233

Sweet Six

Bert Slättung
031-477202

Swing Brothers

Lennart Werdell
031-975140

Swing Tarturo

Christoffer Alehed
0702-961076

Swingsexan

Jüri Perem
031-281022

Swingx

Svante Bergö
0733-223399

Tant Bertas Jasskapell

Bert Slättung
031-477202

The Board Band

Bosse Johnson
031-7602915

The Jazzmen

Jan Hvarfvén
031-7035972

The Novelty Band

Bosse Alftenius
0708-881623

Tina Rahm Quintet

Tina Rahm
0702-544211

Tubabanden

Bert Slättung
031-477202

Vintage Jazz Big Band

Bert Slättung
031-477202

Öckerö Big Band

Göran Sandberg
031-961542

Bulletiner från Askersund

Jo men jo, det sista jag plitade ned i festivalens programblad var ungefär: ..i Brian Carrick 'z New Orleans Band tävlade Sverker Åström och Carrick frenetiskt om att låta likast George Lewis, och i mitten satt en ovanligt lågmäld Eddie Bruhner likt en åldrad pastor Jansson, mild leende.

Jag stegade ut ur kyrkan lite lagom omvänd. Lewis-jazz gör sig i Guds hus...sen tappade jag programbladet i någon av de idylliska gränderna, blev åter hedning, alla anteckningar bortflugna mot övre Vättern.

Tur för ev. läsare, ty där fanns information i överkant. Litar sålunda på ett sovrande minne och ber ev. storfräsare om ursäkt för att deras namn inte nämns.

F ö känner ju alla varandra i tradjazzens köttberg och vet vad alla tycker, men för herrar/damer besökare, lyssnare:

Jag var där som vikarierande kornettist i Blommans Dixieland Band. För Blomman själv vikarierade Kjell Söderqvist, genomsympatiskt orakel, som underhöll mig med sina ofantliga kunskaper om Stockholms tradjazzhistoria långt efter det jag somnat på morgonkvistarna. ((morgonkvisten?))

Våra egna framträdanden mottogs hovsamt och det egna spelet är man ju för blygsam för att analysera.

Redan i den traditionella paraden till torget hade man sällskap av två stratosfärtrumpetare:

1 det juvenila fenomenet Björn Ingelstam, som i sin kvartett blandade friskt, Careless Love à la Clifford Brown. Det lät mer bop än trad, men konsekvent efter givna harmonier. Kul. Lät mig impas av pianisten Mattias Nilssons pianolir, där min hönshjärna fann spår av Errol Garner och Horace Silver och funky blues.

2 Jack Andersson i välklingande Jazzin 'Jacks. Karl'n kan sin 50-tals Armstrong. Brilljant tekniker som också gav prov på egensinnighet och modernare lir. Med Björns farsa Hans Ingelstam på trombon och klarinettisten Lasse Karlsson en trio i internationell klass. (Armstrongs drömsexteett spökar...) Lasse är också en fin sångare, liksom pianisten "Caesar" Andersson. Memphis Blues och That 's My Home höjdpunkter.

Det kliade i kornettfingrarna vid åhörandet av broder Christer Fellers New Orleans Stompers med Jesse Lindgren och Kenneth Arnström som ovanligt självgående (givetvis) medblåsare.

Själsligen mig så närstående att betyg inte behövs!?? Kenneth passar ju in i alla jazzsammanhang, och vid 65(!) blir han om möjligt bara bättre och bättre på klarinett, ständigt överraskande, en outsinlig källa, perenn etc. m m smicker.

Västsvenska jazzgerillamän och -kvinnor på kajen i Askersund

Fingerklåda även inför Music Company, där Rolf Ekelunds stoppade in kornettmunstycket någonstans innanför bäverskägget. Lågmäld och lyrisk som vanligt, gav mesta soloutrymmet till trombonisten Hans Brandgård (blir bara bättre och b...) och Göran Eriksson. Den sistnämndes helt personliga uttryck i äldre stil överraskar ännu. Karl'n får helt enkelt ut mer ur en enkel låt eftersom han aldrig behöver tveka om vilka toner som kan användas. Harmonisk underfundighet.

Hörde också pianisten och sångaren Göran Schultz (kort i rocken men kompensande med en gigantisk hatt). I sitt Bay City Seven, Gävlebaserat, dominerade han rättvist med underfundigt spel i Jelly Roll Morton-anda men visade också prov på boogiewoogie. Som gammal pedagog kan han ju också presentera musiken verbalt.

Second Line Jazz Band, oerhört populärt ungdomligt gäng från Göteborg, är en publikmagnet. I den gigantiska repertoaren ingår

Bob Dylan-låtar, Bueno Sera och allskönt antipuristiskt. Skönt.

Och behövs nog för att övertyga nya lyssnare. Så har de den goda smaken att lira låtar av Wilbur de Paris. Från honom har nog trombonisten Niklas Carlsson plockat en och annan fjäder till sin brokiga dräkt. Jag korar honom till festivalens mässingsblåsare. Intelligent i sina solon, leker med en fras, vägrar släppa...och så bort bland molnen... Ja, ja sånt beskrivs inte med några ord.

Olof Skoog, rörblås, festivalens störste (2 meter), stor och vidsynt även som blåsare. Ett jazz battle mellan honom och Kenneth vore kul, och ovisst.(f 'låt tjetet bra bättre bäst, men alla är tyvärr inte lika bra) Ja, det svängiga kompet ej att förglömma, jag vet tyvärr inte vad de heter just nu, på en ö i Söderhamns skärgård.

Det låter Chris Barber, viskade en pantertant. Rolf Carvenius Tuxedo Jazz Band. Hon har nog fan rätt.

Inget piano, oerhört välklingande och så Roffes vackra klarinettspel (engelska förlagor...?)En sällan hörd blues: Big House Blues. En madeleine-kaka, Barber lirade in den och jag köpte EPn.

Bandet väcker sålunda nostalgi, ack flyende ungdomsdar...Fast låten är ju Duke Ellingtons. Och som Carvan sa: den här låten tycker många är kommersiell, men jag gillar den, varefter han framförde Wild Cat Blues.

Men: banjoisten Staffan (Algell?) tog fram en klarinett och sköna Really The Blues à la Mezzrow/Bechet spelades. En tår i ögat. Carvan tar plats, men kornettisten med den undersköna tonen Per Dyvling och trombonisten Lasse Höbinger(också strålande sångare) framförde en kongenial Bix Beiderbecke-låt.

Det här bandet vet att lägga upp repertoaren. Carvan som presentatör är värd en egen artikel.. hans utläggning om den misslyckade botox-behandlingen som gick direkt till magen...

Apropå Mezz Mezzrow hörde jag honom från en utescen; dit framkommen såg jag honom. Tommy Löbel! Den ende i världen som spelar som han och är honom porträttlik. Märkligt! Snett bakom , utan att synas, som vanligt, vaggade min vän: den gånglige sopransaxofonistbegåvningen Björn Holmsten, allt mer lik kapten Hillman, fadern Carl-Arne Holmsten.

Hit kommen har minnena upphört, dessutom börjar som synes ovan jazzskärpan trubbas av. Jag hade velat skriva något om Frazzes New Orleans Stompers, men fick tyvärr aldrig tillfälle att höra dem. Spelningar krockar. Ni som fått beröm här har ju sedan länge mitt postgirokonto. Trevlig midsommar!!! Min har börjat.

**Enskär 25/6
Ola Pålsson**

Jodå, Ola - du skulle ha hört Frazzes New Orleans Stompers! Utmärkt New Orleans-jazz av ett band som kan NYANSERA - en bortglömd konst hos de flesta i den branschen. Mike Owens (som klippt ur Sagan om ringen) närvaro borgade för att Kid Orys fana hölls högt.

Till slut kan noteras att ett trevligt band från Linköping, Rydskogen Joymakers, spelade storbandsjazz i Kustbandets och VJBB:s anda. Och mycket riktigt, trumpetare Bent Persson syntes i brassektionen. Det visade sig att han polade med/var gift med en ung kvinnlig trumpetare i bandet. Jag kände för egen del historiens vingslag på ett mycket påtagligt sätt när jag identifierade den grånade barytonsaxofonisten som Björn Hagvall, musikkompis i TBV:s blåsorkester i Norrköping för 50 år sedan (och mångårig pianör i Chalmersspexet)!

Jaja, tiden lider, och vi med den!

Bosse Alftenius

Göteborgsfestivalen ur stockholmsk och lokal synvinkel

Den 23:e jazzfestivalen i Göteborg var också min och makens femtonde sen 1995.

Den gången var Billie Holiday i centrum och vi insåg att denna årliga vitamininjektion måste man unna sig. (Släktbröllop och sjukdom har kommit synnerligen olägligt två gånger.) Förutom musiken drar alla där genom åren förvärvade vänner och staden själv – förstås! I förväg görs schema upp (kan förstås inte alltid följas), bekväma skor packas och förväntan är stor.

Detta år inledde vi med *Sammy Rimington International All Stars* i Bankettsalen – bekvämt att ha två konsertscener så att säga "i huset", dvs Park Avenue. (Någon gång borde man faktiskt "toffla" sig dit i morgonrock – bara för att visa sin genuina trivsel...) Nog var det god stämning och förväntan i luften – och Sammys band spelar och agerar som de engagerade proffs de är!

Vi ilade sedan till "Parken" (byter namn varje år..) för att höra Reinhardt-avslutningen hos *Gustav Lundgren Trio* – totalt omistligt "sound" av effektfullt svartklädda ekvilibrister på den lika mörklagda scenen. (Det är ingen hemlighet att jag uppskattar en viss enhetlighet i orkestermedlemmarnas klädsel.

Tvingas jag välja mellan mundering och musik blir det förstås sistnämnda som prioriteras – men en kombination säger man ej nej till.)

Första kvällen avslutades med *Sir Bourbon Dixieland Band* i Taubesalen och vi, liksom otaliga andra dessa dagar, häpnade över "inlånade" 20-åriga *Amy Roberts* klarinett- och saxofonspel! Att SB låter utmärkt vet vi ju men bandet verkade lika tagna som åhörarna av denna lika skönsplande som sympatiska uppenbarelse.

Lördagsprogrammet var digert (nära 11 timmar inklusive obligatorisk inköpsrond på Pennies from Heaven!) och givet för vår del: 50-årsjubilerande *Peoria Jazzband* missar vi *aldrig* när de är i närheten. Nyss hemkomna från Danmark stod de för en härlig seans på fullspikade Valands.

Där avlöstes de av 30-års-firande *Jazzin' Jacks* från Helsingborg som sannerligen också kan spela. Dock var högtalarna något överambitiöst inställda och första bänkraderna fick säkert mer ljud än behövt.

Sen dags i samma sal för favoriterna i *Max Lagers New Orleans Stompers* – man minns ännu den omedelbara kärleken till det bandet som formerades 1995! Den lär inte rosta.

forts

Litet andrum före Peorias andra spelning på Parken. Dit kunde gärna fler ha letat sig – men inga sura miner där inte – lika bra drag som alltid och favoritlåten "My Bucket's Got a Hole in it" satt som en smäck! Så ilade vi till *Swing Brothers* i Taubesalen. Och häpnade över Magnus Bylund, som efter Danmarksresan och två spelningar tidigare under dagen, åter stod på scenen och spelade trombon som en gud! Spelar förnämligt gör ju hela bandet och Lennart "Mysto" Werdells skenbart nedtonade mellansnack är av rent litterär halt!

Söndagens höjdpunkter för vår del var två: *Vintage Jazz Big Band* på Valand – länge emotsett återhörande av ett band i absolut världsklass – och synnerligen snygg *outfit*... Visst saknas oförliknelige Rolf Sundby men han finns ändå med i många arrangemang. Och ersättaren Klas Nilsson är en pärla – som samtliga i den orkestern. Man bara njuter och gläds åt att Sverige hyser ett sådant storband.

Avslutningen var som alltid given: Betlehemskyrkans final med *Second Line Jazzband* och *Anna-My Zetterberg* (f. *Ekström*). Den seansen gör att man stannar till måndagen och då får njuta gästfriheten ute i Billdal hos vännen Hans Brodén i Foggy Bottom Classic Jazz Band som vi hoppas kan vara med nästa år...

I kyrkan var det lika fullsatt, stämningsfullt och ösigt som man vill ha det där och då! Anna-Mys sång var precis lika innerligt svängig och vacker som den alla hennes föregångare genom åren skämt bort oss med. Och nog var det extra roligt att höra Ulf Albrektssons försiktiga optimism beträffande årets utfall...

Stort tack till arrangörerna för i år och väl mött 24-26 augusti 2012!

Sonja Svensson

Så har då den tjugotredje och mycket välbesökta årgången av Göteborgsfestivalen lagts till handlingarna. Som vanligt ett mycket brett utbud av musik. Jag kommer att vara egoistisk och ur den mastiga jazzkakan plocka ut de russin som faller mig själv bäst i smaken! Det här kommer således att bli en lätt rapsodisk genomgång av vad som timade under de tre dagar då Göteborg fick göra skäl för epitetet jazzhuvudstad.

Efter sedvanlig fredagsparad, anförd av Niklas Carlsson från Second Line, brakade det loss på allvar med jazz på fem olika scener. På väg mot stora bankettsalen på Park Avenue, där vi skulle höra på Sammy Rimington Band, fångades våra öron av mustigt och tidlöst svängigt tenorsaxspel. Det visade sig vara Second Line's saxofonist Olof Skoog som med sin nybildade kvartett som fyllde Taubesalen till sista plats.

Vidare då in i bankettsalen och Sammy Rimington med band. Kapellmästaren var påtagligt inspirerad denna kväll – kongeniellt samspel med de övriga blåsarna trumpetaren Ragnar Tretow och trombonisten Fredrik John. Att bandet inte hade någon basist märkte man inte av så mycket – danske Per Larsson vid pianot har en mycket pregnant vänsterhand!

Dags att dra upp kapuschongen på regnjackan och kila över till Valand. Här stod Doc Houlind's Revival All Stars för ruljangsen tillsammans med härliga sångerskan Topsy Chapman från New Orleans. Förutom Doc själv medverkade trombonisten Mike Owen (som ser ut som direkt kommen från Sagan om ringen) och den underbare klarinettisten Jesper Capion Larsen., samt ett effektivt om än något högljutt komp. Den gode Doc är förvisso inte en nyansernas mästare – när han och Owen drog på som värst dränkte dom den stackars klarinettisten, vilket ju är synd – killen är kanske Nordens finaste klarinettist i George Lewis efterföljd. Inte ens Topsy, som har en imponerande pipa, hade det lätt mot ljudväggen från blåset!

Tillbaka till Park. I väntan på Scott Hamilton och Jesper Thilo slank vi in i Taubesalen, där Amy Roberts satt in på altsax och klarinett med Sir Bourbon Dixieland Band. Amy är 23 år, nyutexaminerad från musikhögskolan i Manchester och sedan i våras ordinarie medlem i The Big Chris Barber Band.

En härlig tjej med fint brett i såväl klarinett som altsax! Hon satt in med flera olika band under festivalen och spelade ut sina äldre kolleger så det rök om det!

Det drog mot sen kväll och det var dags för tenorgiganterna Hamilton och Thilo med dansk komptrio. Förväntningarna var naturligtvis höga, men i viss mån blev man besviken – det verkade vara "en vanlig dag på jobbet" för den annars så lysande Scott Hamilton. Thilo verkade vara betydligt mer på bettet. Jag kanske är i överkant kritisk: gubbarna presterar ju en gudabenaådad swingmusik även när dom går på rutin!

Lördagen inleddes för vår del med tidlös vokaljazz – Anna-My Zetterberg med Instant Swing. Anna-My har en varm och personlig röst och en mycket fin scennärvaro. Den egensinnige pianisten Sten Löfman och rörblåsaren Ole Jörgensen stod för ypperliga solosatser.

Festivalgeneralen själv, Ulf Albrektsson, tog sen över med de ärrade veteranerna i Max Lager's New Orleans Stompers. Härligt gungande New Orleans-jazz av ett gäng som spelat ihop sen Hedenhös. Bland många plustecken noterar vi Ulfs personliga vokalinslag och Lennart Carlssons (alltså Niklas pappa!) suveräna trumspel.

sopransax.

Vår lördag slutade med Second Line Jazz Band – ett band som aldrig upphör att överraska positivt! Lysande ensemblespel och soloinsatser, fin stämsång, originell och omväxlande repertoar!

Här är ett band som har tagit den klassiska jazzen in i 2000-talet genom att ta till sig traditionen och bygga vidare på den.

”För den klassiska jazzen – i tiden” – se där ett passande valspråk som kan gälla för festivalen som helhet!

Bosse Alftenius

21 kilometer jazz!

Världens snabbaste jazzband? Kommer inte publiken till jazzen, får jazzen komma till publiken – och inte vilken publik som helst. För fjärde året i rad sprang Band on the Run Göteborgsvarvet och spelade för både åskådare och medlöpare. Band on the run är inte bara världens snabbaste jazzband, de ger också världens längsta konsert – 21 kilometer... Bilder från denna extraordinära prestation finns på bakre omslaget!

– Att få spela för och svettas med en ständigt växlande publik – bättre kan det inte bli för en som gillar både musik och löpning, säger bandets musikalske ledare Sven Holmblad som trakterar en

Det var inför Göteborgsvarvet 2008 som idén föddes bland de sex varvsveteranerna. Göteborgsvarvet har alltid satsat mycket på musik kring banan, något som uppskattas av både löpare och publik. Men varför skulle det vara en uppdelning mellan dem som spelade vid sidan av och dem som sprang mitt i?

– Vi tyckte att det skulle vara kul att pröva något helt nytt, säger ukulelespelande Erik Wikström. Varvsledningen tänkte på vår udda idé och nu är vi nog en institution. Men någon topplacering blev det inte – i år heller.

– Vi kom in på nästan precis tre timmar. Men om man hade stoppat tidtagningen under våra 20 spelningar, så skulle vi nog fått drygt 2 timmar, vilket inte är illa med tanke på våra instrumentala laster, säger Per Sörner bakom sitt eufonium, det tyngsta och mest luftkrävande av instrumenten. För honom är de lugnaste låtarna de värsta – då är det svårt att synka takten med den snabba andhämtningen.

Det sex man starka springande bandet stannar ungefär varje kilometer och river av en låt, oftast jazzlåtar som Icecream – passar bra vid glasskiosken i Slottsskogen – When you ´re smiling, The Sheik of Araby, Bär ner mig till sjön och Mack the Knife, men uppför Avenyn passar blueslåten I feel good bäst...

Några givna stopp är för att

spela tillsammans med stationära musiker som Gothia Big Band och Claes Westerdahl. I år bjöd man på en multimedial upplevelse tillsammans med GC Troups Cheerleaders vid fästet på Älsborgsbron.

Även medan de springer strömmar tonerna ut från Patrik Johanssons El-Ukelele för inget kan få benen att orka som taktfasta riff. Han gjorde förresten en kort solokarriär i Stockholm Marathon – med sin ukelele förstås. Hela Band on the run inledde säsongen med

att springa och spela Lille Bælt halvmaraton i Danmark. Kanske gör de även i år en musikalisk insats på Sylvesterloppet i bitande kyla.

Årets Göteborgsvarv avslutades med en munter bankett på en av stadens krogar – med instrument. En fråga som hängde kvar i luften efter att tonerna klingat ut: Vad är lättast – att få musiker att springa eller att få löpare att spela?

Hans Arby, inbäddad (insvettad?) journalist

Sommarjazzen i FCJGs regi – en formidabel succé

Villa Belparc – Slottsskogen

Mycket folk och stimulerade musiker skapade ett av sommarens stora jazzevents. Efter att under flera år haft sommarjazzen i Slottsskogen förlagd till Björngårdsvillan, så har vi fr.o.m. årets sommar flyttat till Villa Belparc.

Genom detta ”lokalbyte” har vi dels fått en väsentligt bättre scen och också en bättre publikkontakt. Jazzen har varit förlagd till ett bautatält bakom själva Belparc, vilket gjort att vi kunnat köra alla arrangemangen även om väderleken varit otjänlig.

I direkt anslutning till spelplatsen har Belparc haft servering, mat eller bara ett glas vin eller en öl. Alla, publiken som varit stor och entusiastisk, liksom krögaren och våra medlemsband har glatt sig åt denna utveckling och vi räknar med att kunna fortsätta sommaren 2012.

Det enda på minuslistan har varit den enorma, avancerade och tunga ljudanläggningen som vi tvingats att släpa fram var tisdag. Men, bra ljud har vi haft. Till nästa säsong skall vi ha en något mindre ljudanläggning.

Först ut den 14 juni var Tubasextetten för att följas av Öckerö Big band. Sedan har Papa Pider, Tina Rahm, Swing Brothers och Sir Bourbon underhållit. Säsongsavslutning stod Red Wing Band för.

Tack till orkestrarna. Tack till underbar jazzpublik. Tack till Belparc. Tack till Kulturförvaltningen.

forts

Göteborgs Kulturkalas, Gustav Adolfstorg 16-21 augusti

FCJG inledde redan 2010 förhandlingar med Go:teborg & Co för att undersöka möjligheterna att låta Göteborgs kalasbesökare få njuta av vår klassiska jazz. Efterhand föll alla bitar på plats och vi fick Gustav Adolfs torg som scen. Go:teborg & Co höll med en scenvagn, ljudanläggning och skickliga ljudtekniker.

FCJG fanns med i det officiella programmet med fina presentationer av deltagande band. Framför scenen var det placerat bord och bänkar där publiken sittande kunde avnjuta jazz samtidigt som man njöt av spännande exotisk mat från någon av alla de restauratörer som fanns på torget.

Vädret var de flesta dagarna till vår fördel och en mycket entusiastisk publik bidrog till att skapa en hög stämning runt stadens grundare, som övervakade jazzkonserterna. Man kunde t.o.m. se tendenser till ett leende i vår stads grundares kopparärgade ansikte.

Vi underhöll varje dag mellan kl 14 och 20 med två band per dag och bjöd på alla de jazzarter som faller in under vår definition av klassisk jazz och lite till. Det sista var riktat till The Jazzmen från Öckerö med sångaren Arne Roos som framgångsrikt förde in Frank Sinatras musik under våra vingar.

Våra jazzvärdar och värdinnor informerade om föreningen och värvade framgångsrikt nya medlemmar.

Deltagande band på Kulturkalaset var: The Jazzmen, Peoria Jazzband, Hallelujazz, Sweet Six, the Novelty band, Seaside Jazzband, Smoke Rings Quintet, Sir Bourbon Dixieland Band, Bengt Söderbergs Sextett, Tubasextetten, Öckerö Big band och Swing Brothers.

Tack till banden, värdar och värdinnor och tack till Go:teborg & Co, Mia, Karin o Diana samt på plats Alistair Mcduff!

Hans Westerström

***I nästa nummer:
Rapport från årets Django-festival***

Rapport från Harbour Jazz Festival

***Skivrecensioner:
Instant Swing
Canal City Syncopators***

m m!

I DIN HAND FÖRE JUL!!

Flygande musik under Göteborgsvarvet - se sid 24!

**Tenor battle med
Scott Hamilton
och Jesper Thilo**

**Olof Skoog -
stark medtävlare!**

